

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ:

Καί ἄλλος θεατρικός μήνας πού τρέχει ὀλοπαχῶς νά βρῆ τοὺς ἄλλους τρεῖς στή θεατρική νιοβάνι, ὅπως μπορεῖ μὲ τὴ μεγαλύτερη ἐπιτυχία νά χαρακτηριστῆ ἢ φετινὴ καλοκαιρινὴ περίοδος.

Τὰ ἔργα — ξένα ὅλα — κοντρονβαλιάζονται τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο.

Ἐξαίρεση ἔκανε - παραστάσεις 35 - τὸ «Ρομάντζο» τοῦ Σέλυτον, πού παίχθηκε στὰ Διονύσια μὲ τὴν κ. Κυβέλη καὶ τὸ θίασό της, ἔξαίρεση στήν καλὴ ἐμφάνιση καὶ στήν πιό καλὴ εἰσπραξή.

Ὅσο γιὰ τὴν ἀξία τοῦ ἔργου: Δραματοποιημένο μυθιστόρημα πού θυμίζει πολὺ τὴν θρυλικὴ «Κυρία μὲ τὴς Καρτελίας», ἄλλὰ μὲ χρονόλινα.

Στὸ θίασο τῶν Νέων —θέατρο Κυβέλης— μερικοὶ πού ὀνειροπολοῦν τῆς Τέχνης τὴ χειραφέτηση καὶ τὴ δημιουργία νέων καλῶν ἠθοποιῶν, στήριξαν πολλὰς ἐλπίδας.

Κοῖμα πού τίς διέφρασαν ἢ ἐπίμονα ὅσο καὶ ἀνεξήγητα ἀτυχὴ ἐκλογή τῶν ἔργων.

Δύο ἑλληνικά πού ἔπαιζεν ὁ θίασος, «Καυμένη Ντοροῦλα» τοῦ κ. Προνικίδη καὶ «Ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις» τοῦ κ. Σόκου, μὰς ἀφῆσαν ἀδιάφορους, γιατί δυστυχῶς εἶνε προϊόντα τοῦ χαρακτηριστικοῦ γνωρίσματος τῶν περισσοτέρων πού γράφουν σήμερα, κα' αὐτὸ εἶνε ὁ ἀφικρισμὸς ἢ καλλίτερα ὁ ἀγουρισμὸς.

Στ' ἄλλα θέατρα φάρσες καὶ ἐπιθεωρήσεις. Κοῖμα μεγάλο νά πιάσουν ἔστω καὶ λίγες γραμμὲς στὸν πολὺτιμο χῶρο τοῦ «Φιλότιχου».

Οἱ γνωστοὶ θεατρικοὶ συγγραφεῖς — οἱ δύο τρεῖς κανακάρηδες μας — περιμένουν τὴν καλὴ ἐποχὴ-δωλ. τέλος Αὐγούστου καὶ Σεπτέμβριου γιὰ νά ἐμφανίσουν τὰ ἔργα τους, μὲ τὴν ἐπιστροφή τοῦ θιάσου Κοτοπούλη, ἀπὸ τίς ἐπαρχίας, καὶ τὸ ξεκούρασμα τῆς κ. Κυβέλης ἔπειτα ἀπὸ τίς 35 συνεχεῖς παραστάσεις τοῦ «Ρομάντζου».